

BĚLIĆ_{ip}

čo. 39

- a) bělk z jejka wzac a zjěsc
- b) swita, je rano zahe a pomału bywa swětlišo
- c) bělizku wot něčeho wotkrać, skoru wotstronić

Prawa je wotmołwa **c**.

W serbsčinje bělimy jejka (skoru wotstronić), krušwy a běrny (bělizku wotkrać). Štóz je při tym wosebje wušikny, wotkraje jenož tak mało kaž móžno.

Připódla prajene:

Móžemy tež stwu bělić, potom pomolujemy jeje scěny z (bělej) barbu. Něhdy su to z wapnowej barbu činili. Džensniši džeń mamy wězo wjetši wuběr barbow.

Płat bělić woznamjenja, zo přida so wodže chemiski abo přirodny srědk, zo by so běly płat hišće běliši stał. Jeli někomu jejko wobělimy, jeho zapleńčimy. Činimy za njeho to, štož by tež sam zdokonał.

Příklady z řečného korpusa:

Nan je *běrny bělił*. (Řeču serbsce 1. Awtorki: Angela Langerowa, Hilža Nukowa, Brigita Šramina. Budyšin 2007)

Naš Jurij je *krušwy bělił* a kral. (Michał Nawka, Na wsy za wsu. Budyšin 1925)

Před 14 lěta su *scěny* posledni raz *bělili*. (Serbske Nowiny 2006, oktober-december)

„A hdyž smy naš *płat bělili*“, přispomni młoda žona, „su nam nimale wšo pokradnyli.“ (Jurij Wjela, Pětr z Přišec. Budyšin 1968)